

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114204403
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7114204403.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: CP Inkaso s.r.o., so sídlom: Hvězdova 1716/2, 140 78 Praha 4, Česká republika, IČO: 290 27 241, zastúpený: Mgr. Petrom Starinským, advokátom, Panenská 13, 811 03 Bratislava, Slovenská republika, proti žalovanej: Y. H., U.: XX.X.XXXX, bytom: Ď. Č.. XX, L.Š.-O., občianka SR, o zaplatenie 29.746,82 CZK s príslušenstvom

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17.2.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny vo výške 29.746,82 CZK spolu s príslušenstvom tvoriacim úrok z úveru vo výške 12 % ročne zo sumy 29.550,82 CZK od 19.2.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 29.746,82 CZK od 19.2.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania z nesplatených splátok do dňa splatnosti úveru vo výške 113 CZK, náhradu trov právneho zastúpenia a náhradu trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že žalovaná sa dňa 28.11.2006 dostavila do jednej z pobočiek Českej spořitelny, a.s., kde podala vlastnú žiadosť o poskytnutie úveru. Žalovaná dňa 28.11.2006 uzavrela Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“) s ČS. Na základe tejto Zmluvy bol pre žalovanú zriadený úverový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý jej bol poskytnutý úver vo výške 50.000 CZK pri dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 12,00 % p.a.. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať úver v mesačných splátkach vo výške 885 CZK splatných ku 18.dňu každého mesiaca odo dňa 18.12.2006. V splátke úveru boli zahrnuté splátky istiny, splátky dohodnutého úroku za poskytnutie úveru a poplatky za vedenie úveru. Pri dodržaní zmluvných podmienok mala byť posledná splátka uhradená žalovanou dňa 18.11.2013. Zmluva bola dohodnutá v súlade s § 497 a násl. Zák.č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník, v znení neskorších predpisov. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Českej spořitelne, a.s. a Sadzobník poplatkov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila zmluvnú dohodu predovšetkým tým, že nesplácala úver v súlade s podmienkami dojednanými v Zmluve napriek tomu, že k zaplateniu bola opakovane vyzývaná zaslanými upomienkami, nesplatená časť úveru spolu s príslušenstvom sa v súlade so Zmluvou stala splatnou ku dňu 18.2.2011, a to Výzvou s výstrahou zo dňa 12.1.2011, poslanou žalovanej doporučené. Ku dňu splatnosti úveru bola žalovaná povinná uhradiť zostatkovú časť nesplateného úveru vo výške 29.550,82 CZK. Odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru neboli žalovanej účtované žiadne poplatky a istina pohľadávky nebola navýšená. Žalobca žiadal priznanie dohodnutých úrokov z poskytnutého úveru vo výške 12,00 % p.a. od dátumu 19.2.2011 až do dňa uhradenia pohľadávky a zároveň žiadal o priznanie úrokov z omeškania v zmysle Nařízení vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení neskorších predpisov, t.j. úrok z omeškania vo výške 7,75 % p.a.

od dátumu 19.2.2011 až do dňa uhradenia pohľadávky. Žalobou uplatnená čiastka (istina pohľadávky) je súčtom nesplateného zostatku úveru, riadnych úrokov z úveru a prípadne poplatkov podľa Zmluvy a Sadzobníka poplatkov ako je uvedené v transakčnej histórii. Riadne úroky z úveru a poplatky podľa Sadzobníka poplatkov boli k istine úverov pripočítané v súlade s ustanovením Zmluvy (záporné čiastky uvedené v stĺpci Obrat MD/DAL transakčná história). Úrok z omeškania v Zmluvou dohodnutej výške nebol na istinu úveru pripisovaný. Zmluvou boli dohodnuté poplatky, ktorých dôvod, výška a splatnosť boli stanovené Sadzobníkom poplatkov ČS. Tieto poplatky (v transakčnej histórii označené číslom operácie 77642) boli účtované ČS pred splatnosťou úveru a neboli pripočítané k istine pohľadávky (okrem poplatkov stanovených Sadzobníkom). Žalovaná tieto poplatky čiastočne uhradila a zostatok neuhradených poplatkov tu uvedených, ktoré žalobca žiada priznať, tvorí čiastku 196 CZK. K tejto čiastke žiadal žalobca priznanie úrokov z omeškania, t.j. vo výške 7,75 % p.a.. Ku dňu splatnosti úveru neboli k nesplatenej časti úveru a jeho príslušenstvu pripočítané úroky z omeškania splátok úveru, neuhradenie ktorých malo v zmysle Zmluvy za následok splatnosť úveru. Ide o sumu 113 CZK, tvorenú ako súčet záporných čiastok zo stĺpca Obrat MD/DAL uvedenú v transakčnej histórii (č. operácie 77490) vypočítaných z jednotlivých neuhradených splátok úveru odo dňa 4.11.2010 do dňa splatnosti úveru. Žalobca žiada taktiež o úhradu vyššie vyčísleného úroku z omeškania jednotlivých splátok, ktorý nebol započítaný do istiny do dňa splatnosti úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.10.2011 postúpila spoločnosť Česká spořitelňa, a.s. pohľadávky zo Zmluvy na spoločnosť CP Inkaso s.r.o., IČO: 290 27 241, so sídlom Hvězdova 1716/2, 140 78 Praha 4, ČR. Zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla platnosť a účinnosť dňa 1.11.2011. Dňom postúpenia bol stanovený deň 1.11.2011.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a na základe týchto zistil nasledovný skutkový stav:

4.. Dňa 28.11.2006 žalovaná požiadala Českú spořitelnu, a.s. o poskytnutie úverového produktu HU Snadná půjčka předschválená, číslo žiadosti: 605380, vo výške 50.000 Kč, forma splácania: prevodom z účtu, počiatok splácania: 18.12.2006, splatnosť: 18.11.2013. Na základe uvedeného bola medzi Českou spořitelnou, a.s. a žalovanou uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX a to v ten istý deň 28.11.2006, na základe ktorej sa banka zaviazala na základe požiadania žalovanej ako klientky najneskôr do 15.12.2006 poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky až do výšky 50.000 Kč. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver pravidelnými splátkami 885 Kč, vždy k 18.dňu každého mesiaca. Prvá splátka mala byť zaplatená dňa 18.12.2006. Za predpokladu jednorazového a okamžitého čerpania úveru ku dňu 28.11.2006 vo výške podľa Dohody tejto Zmluvy a dodržaní podmienok splácania zjednaných v tejto Zmluve o úvere, bude posledná splátka vo výške 801 Kč zaplatená dňa 18.11.2013, ktorý je konečným dňom splatnosti úveru. Za rovnakého predpokladu činí celkový počet splátok: 84, maximálna výška úveru bola: 78.821 Kč. V bode 8. bolo dohodnuté, že ak nezaplatí žalovaná splátku v dohodnutej lehote alebo sa stane úver s príslušenstvom splatným podľa bodu 9. Zmluvy, je banka oprávnená požadovať z nesplatených čiastok úrok z omeškania vo výške ročnej úrokovej sadzby podľa tejto Zmluvy o úvere, zvýšené o 10 % ročne a ceny spojenou aj so správou úveru v omeškaní a s prípadným vymáhaním úveru, a to vo výške podľa Sadzobníka platného v dobe účtovania ceny za prevedený úkon. V bode 9. bolo dohodnuté, že banka je oprávnená v ňou určenej lehote požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom a to i v prípade, že nie je vyčerpaný alebo nenastala jeho splatnosť, ak klient je v omeškaní so splatením jednej splátky po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo so splatením viac než 2 splátok v dohodnutej Dohode a ďalej tam boli uvedené ďalšie tri podmienky, kedy banka môže pristúpiť k tomuto kroku. V bode 10. sa žalovaná zaviazala splatiť banke úver s úrokom na základe úrokovej sadzby podľa tejto Zmluvy o úvere. Úroková sadzba činí 12 % ročne, táto sadzba je nemenná po celú dobu trvania Zmluvy o úvere. Žalovaná sa ďalej zaviazala v bode 12. zaplatiť banke nasledujúce ceny za úkony súvisiace s poskytnutím a správou úveru, cenu za prijatie, posúdenie a vyhodnotenie žiadosti o úver vo výške 400 Kč, ktorá je splatná ku dňu podpisu zmluvy a cenu za správu a vedenie úverového účtu vo výške 49 Kč za každý započatý kalendárny mesiac. Podľa bodu 13. ročná percentuálna miera nákladov na úver činila 13,18 %.

5. Z príkazu k úhrade, potvrdenia o realizovanej úhrade súd zistil, že žalovanej bola vyplatená Českou spořitelnou, a.s. suma 50.000 CZK dňa 28.11.2006.

6. Listom zo dňa 12.1.2011 Česká spořitelna, a.s. vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade dlžnej čiastky, najneskôr do 17.2.2011 s tým, že ak v uvedenej lehote nebude zmienená pohľadávka zaplatená, stane

sa celý zostatok z úveru s príslušenstvom splatným dňom nasledujúcim po márnom uplynutí vyššie uvedeného termínu. Táto čiastka ku dňu predmetnej výzvy činila 2.231,04 Kč.

7. Listom zo dňa 15.11.2011 Česká spořitelna, a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX s účinnosťou ku dňu 1.11.2011 na spoločnosť CP Inkaso s.r.o., ktorý ako postupník nastúpil na miesto pôvodného veriteľa Českej spořitelny, a.s. . V liste ďalej žalovanej oznámila, že jej pohľadávka ku dňu postúpenia činí 34.508,68 Kč, vrátane príslušenstva.

8. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.10.2011 súd zistil, že Česká spořitelna, a.s. postúpila spoločnosti CP Inkaso s.r.o. pohľadávky vzniknuté zo zmlúv o úvere, špecifikované v zozname pohľadávok, pričom bolo dohodnuté, že až uhradením odplaty prechádzajú jednotlivé pohľadávky uvedené v príslušnom zozname pohľadávok na postupníka spolu s príslušenstvom a všetkými právami a povinnosťami s nimi spojenými.

9. Zo zoznamu pohľadávok postúpených k 1.11.2011 súd zistil, že medzi inými bola postúpená aj pohľadávka voči žalovanej titulom Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške 34.508,68 CZK.

10. Z prílohy č. 7, položka: Potvrdenia o zaplatení odplaty zo dňa 7.11.2011 súd zistil, že dohodnutá odplata bola uhradená v plnej výške a v zmluvnom termíne.

11. Žalobca v konaní predložil aj históriu transakcií k predmetnému úveru, kde súd zistil, že dňa 28.11.2006 bol založený úver a čerpaný vo výške 50.000 Kč, na ktorý žalovaná učinila úhrady: jedenkrát: 400 Kč, 45krát: 885 Kč, spolu: 39.825 Kč, 48krát: 49 Kč, spolu: 2.352 Kč a jedenkrát: 8,65 Kč, spolu v celkovej výške: 42.585,65 Kč.

12. Zároveň žalobca predložil Sadzobník Českej spořitelny, a.s. pre bankové obchody, účinný od 1.9.2010, v počte listov: 7, z ktorého súd zistil, že pri úveroch poskytnutých od 1.1.2005 do 31.10.2009 bol poplatok za správu, vedenie úverového účtu: 49 Kč a za upomienku, výzvu pri nesplatení úveru - prvú, druhú a tretiu upomienku bol poplatok: 300 Kč + poštovné. Okrem vyššie oboznámených listín neboli súdu predložené zo strany žalobcu žiadne ďalšie dôkazy.

13. Z tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk súd zistil, že v novembri 2006 boli pre domácnosti úvery spotrebiteľské a ostatné, priemerná sadzba úroku činila pri stave úverov 8,20 % a pri nových úveroch to bolo 8,85 % (pri úveroch nad 5 rokov).

14. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ak si účastníci spotrebiteľskej zmluvy zvolili právo, ktoré poskytuje spotrebiteľovi menšiu ochranu jeho práv ako slovenský právny poriadok, ich vzťahy sa spravujú slovenským právnym poriadkom.

15. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere (podľa českého právneho poriadku), právne vzťahy týkajúce sa spotrebiteľského úveru vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa riadia doterajšími právnymi predpismi.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach zjednávania spotrebiteľského úveru (podľa českého právneho poriadku), tento zákon stanovuje niektoré podmienky zmluvy, v ktorých sa zjednáva spotrebiteľský úver v súlade s právom Európskych spoločenstiev.

17. Podľa § 6 zákona č. 321/2001 Sb., ak nespĺňa zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru náležitosti uvedené v § 4, považuje sa spotrebiteľský úver za úver úročený vo výške diskontnej sadzby platnej v dobe uzavretia zmluvy, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver, uverejnenej pre príslušné obdobie Českou národnou bankou; dojednania o iných platbách na spotrebiteľský úver sa stávajú neplatnými, to všetko s účinnosťou odo dňa, kedy spotrebiteľ túto skutočnosť uplatní u veriteľa.

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. s účinnosťou do 31.12.2008, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

20. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. 4)

21. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

22. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

23. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

24. Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa ust. § 497 Obch. zák. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa ust. § 502 Obch. zák. (1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

27. Podľa § 879r veta prvá Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014.

28. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

33. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

35. Občianske súdne konanie je konaním dôkazným, to znamená, že účastníka v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia a povinnosť na preukázanie svojich tvrdení predložiť alebo aspoň označiť dôkazy osvedčujúce ich pravdivosť. Dôkaznými prostriedkami v súdnom konaní sú v zmysle § 125 O.s.p. všetky prostriedky, ktorými možno zistiť skutkový stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov konania. To znamená, že ako dôkazný prostriedok nemôže súd použiť dohady, predpoklady, indície a podobne. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd nahromadením dostatočných podkladov vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Ak účastník nesplní svoju povinnosť predloženia dôkazov spôsobilých preukázať pravdivosť svojich tvrdení, dostáva sa do procesnej situácie neunesenia tzv. dôkazného bremena a súdu neostáva nič iné, len na okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli riadne preukázané neprihliadať.

36. Súd prvom rade posudzoval, ktorý právny poriadok je nutné použiť a aplikovať na predmetný právny vzťah medzi účastníkmi konania, kedy dospel k záveru, že je nutná aplikácia slovenského právneho poriadku a teda zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj ostatných vyššie citovaných ustanovení, nakoľko právny poriadok Českej republiky podľa názoru súdu poskytuje menšiu právnu ochranu než slovenský právny poriadok, keďže v prípade nedostatku náležitostí spotrebiteľskej zmluvy český právny predpis o spotrebiteľských úveroch zákona č. 321/2001 Sb. úročí daný úver vo výške diskontnej sadzby platnej v dobe uzavretia zmluvy, pričom však slovenský právny predpis o spotrebiteľských úveroch zákon č. 258/2001 Zb. poskytuje vyššiu ochranu, nakoľko sa celý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež v zákone č. 258/2001 Z.z. je zakotvené, že veriteľ nesmie požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a teda poukaz a aplikácia poplatkov vyplývajúcich zo sadzobníka, ktorý nie je súčasťou zmluvy, nie je právne udržateľný. Z vyššie uvedených dôvodov súd neaplikoval ustanovenia českého právneho poriadku, ale slovenského právneho poriadku, pričom vyhodnotil vykonané dokazovanie jednotlivito, vo vzájomnej súvislosti, na základe čoho právne vec uzatvoril nasledovne:

37. Niet pochýb o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom č. 258/2001 Z.z., ktorý je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku v pomere špeciality.

38. Hlavný právny vzťah je však založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 258/2001 Z.z., ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože: normy obchodného práva (vrátane všeobecnej úpravy úveru) sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Obč. zákonníku a v predpisoch vydaných na jeho vykonanie. Medzi tromi zákonmi, prichádzajúcimi takto o úvahy (1. zákon o spotrebiteľskom úvere, 2. Občiansky zákonník, 3. Obchodný zákonník) panuje pomer, že primárne sa použije predpis špeciálny, ak tento určitú otázku neupravuje resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Obč. zákonníka.

39. To znamená, že úprava Obchodného zákonníka sa môže na takýto prípad uplatniť len vtedy, keď nenarazí na obmedzenie v Občianskom zákonníku a vykonávacích predpisoch k nemu.

40. Súd na základe žalobcom predložených listinných dôkazov vzal do úvahy uzavretie spotrebiteľskej zmluvy, kedy mala byť poskytnutá čiastka úveru 50.000 Kč zo dňa 28.11.2006. Následne na to súd túto právne vyhodnocoval a posudzoval, a to aj s poukazom na ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z., kedy súd posudzujúc obsah danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel k záveru, že táto neobsahuje všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona a preto je podľa § 4 ods. 3 nutné ho považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že zmluva síce obsahuje údaj o výške limitu poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorý je definovaný slovičkom - do sumy 50.000 Kč, ktoré znenie však je nutné považovať za neurčité a nezrozumiteľné, pretože tak to môže byť napríklad aj suma 1.000 Kč, ako aj suma 49.999,90 Kč.

41. Ďalej súd dospel k záveru, že zmluva síce obsahuje ročnú úrokovú sadzbu 12 % ročne, avšak túto pre rozpor s dobrými mravmi súd považoval za neplatnú. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov, t.j. obvyklými úrokovými sadzbami ostatných peňažných ústavov. Súd zistil, že priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk pri stave úverov v domácnostiach pri úveroch spotrebiteľských a ostatných od 1 do 5 rokov predstavuje v novembri 2006 8,20 % a pri nových úveroch je úroková sadzba 8,85 %. To znamená, že úroková sadzba nekorešponduje s výškou úrokových sadzieb, ktoré boli obvyklé v tom čase v podobných peňažných ústavoch.

42. Keďže nikto, ani súd nemôže, ani nie je jeho úlohou nahrádzať kontraktálny proces a určiť presnú úrokovú mieru aká by prípadne medzi stranami bola vrámci udržateľných úrokov dohodnutá a výška zmluvného úroku ďaleko prevyšuje akceptovateľnú výšku, súd túto časť zmluvy o úvere, t.j. dohodu o výške úroku vyhodnotil ako v rozpore s dobrými mravmi, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť tejto časti dojednania.

43. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívame výkonu práv, nešikanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 137/2003 (Zo súdnej praxe č. 62/2004) Najvyšší súd SR už uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 OZ treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, elementárnej slušnosti a tolerance a morálneho charakteru konajúcich.

44. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty, a ktorý peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok NS SR z 26.4.2012 - 5Cdo 26/2011).

45. V súlade s dobrými mravmi je taká výška úroku, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny za užívanie požičanej istiny), teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednaní stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky, čo odporuje dobrým mravom.

46. Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

47. Nemecký BGH (Spolkový súdny dvor) vo svojom rozsudku z 13.3.1990 (AZ: XI ZR 252/89) vyhlásil úver s rozdielom o 12 percentuálnych bodov (12 percent) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný (v rozpore s ustanovením §138 BGB odsek 2 = občianskoprávna úžera) a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi.

48. Z rakúskej a švajčiarskej judikatúry:

K § 879 ABGB <http://www.jusline.at/879_ABGB.html> ods.2 č.4

Predovšetkým sú neplatné nasledovné zmluvy,

ak niekto využije (pozn. prekl. v zmysle vykoristiť) ľahkomyselnosť, stav núdze, slabomyselnosť, neskúsenosť, alebo rozrušenie mysle niekoho iného takým spôsobom, že sebe alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere.

4Ob505/64 - Úžera spôsobuje neplatnosť celej zmluvy, nie len jej zakázanej časti.

3Ob592/77 - Znak skutkovej podstaty vykorisťovania predpokladá, že úžerník využije k svojmu obohateniu situáciu, ktorú nemusel sám spôsobiť, o ktorej však vedel alebo musel vedieť rovnako ako o nepomere plnenia a protiplnenia.

49. Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi (rozs. NS ČR 21Cdo 1484/04), pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. V danom prípade pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde aj čo len z nedbanlivosti (rozs. KS v Prešove 3Co 3/2011).

50. Ústavný súd SR v náleze z 28. februára 1995 sp. zn. PL. ÚS 10/95 (Zbierke zákonov SR, čiastka 20, číslo 51/1995), ktorým rozhodol o nesúlade ustanovenia § 13 vyhlášky ministerstva spravodlivosti č. 45/1964 Zb. s ustanovením § 658 ods. 1 OZ okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky (§ 658 ods. 1 OZ) predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi.

51. Ústavným súdom vyslovený názor korešponduje s tézou (používanou predovšetkým právnou vedou a teóriou), že zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenie (z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov) napr. pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi. Usmerňovanie zásady zmluvnej voľnosti prostredníctvom uvedených korektívov (ako aj pri zákonomnom zákaze) nepochybne prispieva k spoločenskej a právnej akceptácii zásady zmluvnej spravodlivosti v súkromnom práve. Pokiaľ ide o primeranosť výšky úrokov z pôžičky - problematika dobrých mravov úzko súvisí s doktrínou o neprípustnom, resp. neprimeranom znevýhodnení založenom právnym úkonom. Tento princíp nadobudol v modernom práve váhu a význam a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti.

52. V zmluve bola teda dojednaná úroková miera vo výške 12 % ročne, pričom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy pri úveroch poskytovaných bankami domácnostiam predstavovala v priemere okolo 8,20 až 8,85 % ročne. Už aj samotná skutočnosť, že cena úveru je vyššia je zarážajúce a odôvodňujúce zvýšenú pozornosť z hľadiska prvkov úžery a vadnosti právneho úkonu a úrok vo výške 12 % ročne podstatnou mierou prekračuje horný limit obvyklej úrokovej miery. Žalobca teda pri poskytnutí úveru s úrokovou sadzbou vo výške 12 % ročne prekročil obvykle úroky poskytované bankami.

53. Nový úver za vysokú cenu je síce vnímaný zo strany klienta ako záchranný produkt, no v skutočnosti, ak je klient vo finančnej tiesni a berie úver, ide na jeho strane o prirodzený postup v zmysle „potrebujem, dávajú, a preto beriem“, tak zo strany dodávateľa ide o postup bez odbornej starostlivosti, ktorý civilistika zohľadňuje pri vyhodnocovaní vadnosti právneho úkonu. Veriteľ musí počítať s následkami pri podcenení bonity dlžníka resp. ako tomuto bolo v tomto prípade, kedy žalobca sa spolieha na pravdivosť údajov o výške mesačnej mzdy uvedených žiadateľom. I v tomto je potrebné vidieť podnikateľské riziko, ktoré si sám veriteľ na seba poskytovaním pôžičiek elektronicky na diaľku vlastne berie. Avšak uvedené nemožno presúvať na ťarchu daného klienta vo forme vysokého a absolútne neprimeraného úroku či tzv. odplaty.

54. Vzhľadom na vyššie citované odôvodnenie súd považuje dohodnutie úrokovej sadzby vo výške 12 % pri úvere, ktorý mal byť poskytnutý v rozsahu 50.000 Kč na obdobie 7 rokov, t.j. 84 mesiacov za neprimerané, úžernícke, v rozpore s dobrými mravmi a teda v konečnom dôsledku za neplatné.

55. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a úvahy, súd z dôvodu, že zmluva je pre svoju zmätoknosť a neurčitosť a v rámci nej aj zmluvné úroky pre rozpor dobrými mravmi neplatná, súd právne uzatvoril, že nastupuje inštitút vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

56. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor na iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

57. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením s právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

58. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

59. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

60. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že žalovanej mal byť poskytnutý úver vo výške 50.000 Kč, na ktorý úver táto učinila úhrady spolu vo výške 42.585,65 Kč. Súd neprihliadal na účtovanie jednotlivých splátok tak, ako to učinil žalobca s poukazom na vyššie uvedený právny záver, že zmluva je neplatná. Preto súd následne porovnal sumu odčerpanú, sumu splatenú, kedy mal za to, že žalovaná v podstate dlží žalobcovi len sumu 7.414,35 Kč. Vzhľadom na túto skutočnosť, že žalovaná čiastočne uhradila žalobcovi úver, súd sa zaoberal len rozdielom predmetnej sumy 7.414,35 Kč ako sumou, na ktorú by mohla byť zaviazaná k jej zaplateniu v tomto rozsudku a to titulom bezdôvodného obohatenia.

61. Súd s poukazom na vyššie uvedené posúdil danú zmluvu ako spotrebiteľskú a to uzavretú v zmysle slovenského právneho poriadku odkazujúc na odôvodnenie uvedeného vyššie citované a teda musel prihliadať na zvýšenú ochranu spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa poskytuje inštitút posudzovania premlčania uplatneného nároku ex offa aj bez toho, že sa dlžník premlčania dovoľá.

62. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor na iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

63. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením s právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

64. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

65. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

66. Zákonom č. 102/2014 Z. z. ako bod 11 Čl. VIII bol do zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zavedený nový § 5b v tomto znení: Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

67. Tento zákon nadobudol účinnosť 1. mája 2014 a zákonodarca nestanovil žiadne intertemporálne pravidlá. Inými slovami, okrem údaju o účinnosti novej právnej úpravy, absentujú pravidlá koexistencie starej a novej právnej úpravy. Je preto otázne, či sa nová právna úprava obsiahnutá v spomínanom ustanovení § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má aplikovať aj na vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy. Riešenie naznačeného problému tak vyžaduje odpoveď na dve základné otázky. Po prvé, či ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má povahu hmotnoprávnu alebo naopak procesnú.

68. Súd zastáva názor, že ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa normuje predovšetkým a najmä procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a má preto charakter procesnoprávny. Týmto orgánom je predovšetkým a najmä súd, čo vyplýva jasne a nepochybné z odvolávky normatívneho textu na premlčanie vo význame prekážky žalovateľnosti uplatneného subjektívneho práva. To, že zákonodarca použil v citovanej norme pojem premlčanie, ktoré je upravené v hmotnoprávných predpisoch, na tom nič nemení. Použil ho totiž v kontexte s prihliadaním na skutočnosti, ktoré bránia priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

69. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je lex specialis k ustanoveniu 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktoré je však samo procesným ustanovením, nakoľko v naznačených diferenciách normuje procesné vzťahy (procesnú činnosť súdu), keďže stanovuje súdu podmienenú povinnosť prihliadať na skutočnosti, ktoré nastali v konaní . Ako to vyplýva z dikcie poslednej vety ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.“ Dikcia ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dikcia ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa sú komplementárnymi pravidlami vo vzťahu lex generalis (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a lex specialis (§ 5b zákona o ochrane spotrebiteľa), lebo dikcia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne dopĺňa pravidlo ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v tom zmysle, že pokiaľ nepôjde o nároky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv, na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka uplatnenú v konaní pred súdom. A naopak, pokiaľ pôjde o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, na premlčanie (správnejšie na márne uplynutie premlčacej lehoty) súd prihliadne i bez návrhu dlžníka.

70. Čo sa týka otázky časovej pôsobnosti a teda, uplatniteľnosti pravidla obsiahnutého v tejto právnej norme, je potrebné uviesť, že rozdiel medzi pôsobnosťou hmotnoprávných a procesných noriem vo svojej podstate zásadný nie je. Pravidlom (a vlastne pojmovým znakom) každej právnej normy je, že reguluje spoločenské vzťahy dopredu, nie spätne. Z hľadiska legislatívneho vyjadrenia túto problematiku riešia tzv. intertemporálne (prechodné) ustanovenia právnych predpisov. Avšak sú aj prípady, ako je práve ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, keď zákonodarca mlčí a nestanovuje žiadne pravidlá časovej koexistencie starej a novej právnej úpravy. Všeobecným pravidlom je tzv. okamžitá aplikabilita procesných noriem, čo znamená, že procesná norma pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodit' pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

71. Ak teda platí, že právna norma § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter, a zákonodarca nestanovil osobitný právny režim intertemporalít, musí súd prihliadať na premlčanie práva ex officio vo všetkých, aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach, podliehajúcich hypotéze tejto právnej normy.

72. Osobitné právne postavenie spotrebiteľskej zmluvy však obligatórne uprednostňuje ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

73. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovené (§ 101 - § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

74. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

75. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

76. Lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. (§ 122 ods. 1 OZ).

77. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. (§ 122 ods. 2 OZ).

78. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. (§ 122 ods. 3 OZ).

79. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. (§ 57 ods. 3 O.s.p.).

80. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnou vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou. Premlčanie je teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul, bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať. Táto zmena (oslabenie) pôvodného práva, vzniknutá premlčaním, spočíva v skutočnosti, že dlžník môže po uplynutí premlčacej doby privodiť zánik vynutiteľnosti tohto subjektívneho práva tým, že sa s úspechom premlčanie dovolá pred príslušným orgánom. Premlčaním teda právo samo o sebe nezaniká, len sa oslabuje, a to práve v tej zložke, ktorá predstavuje nárok. Avšak ani nárok premlčaním sám o sebe nezaniká a oprávnený sa môže svojho premlčaného práva domáhať žalobou, na základe ktorej dlžník môže byť na splnenie pohľadávky zaviazaný, ak sa premlčania nedovolá. Ak však žalovaný vnesie námietku, nárok zaniká, ale subjektívne právo trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

81. Na základe vykonaného a zhodnoteného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na základe zmluvy zo dňa 28.11.2006, na základe ktorej tento poskytol žalovanej úver vo výške 50.000 Kč, je podaný po uplynutí zákonnej dvojročnej premlčacej lehoty, vychádzajúc z toho, že súd skonštatoval neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy - v danom prípade tak platí plynutie premlčania podľa § 107 ods. 1 OZ, ktorej dodržanie je súd povinný v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. skúmať z úradnej povinnosti aj napriek tomu, že sám žalovaný spotrebiteľ sa tejto skutočnosti pred súdom nedovoláva. Návrh bol podaný v 17.2.2014.

82. Pre všeobecnú premlčaciu lehotu platí, že začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Začiatok je vymedzený objektívne, nezávisle na subjektívnej okolnosti a v zásade nastáva splatnosťou dlhu. Súd sa pri zistení nedodržania zákonnej premlčacej lehoty už nemusí zaoberať dôvodnosťou žaloby.

83. Keďže nárok žalobcu súd vzhľadom na vyššie citovanú argumentáciu vyhodnotil ako plnenie z bezdôvodného obohatenia, t.j. z neplatného právneho úkonu, mal súd potom za to, že k bezdôvodnému obohateniu žalovaného voči žalobcovi došlo postupne v deň čerpania finančných prostriedkov žalovanou, kedy táto dňa 28.11.2006 odčerpala sumu 50.000 Kč, na ktorú sumu učinila úhrady vo výške 42.585,65 Kč a teda žalobcovi by mohol prináležať len rozdiel súm 7.414,35 Kč. Žalobca už v deň nasledujúci po odčerpání mohol žiadať od žalovanej vydanie bezdôvodného obohatenia, s poukazom na absolútnu neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere. Porovnaním dátumov čerpania finančných prostriedkov s dátumom podania žaloby na súd 17.2.2014, je nevyhnutné konštatovať, že nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu.

84. Vzhľadom na všetky vyššie spomenuté skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a žalobu v celom rozsahu zamietol.

85. Podľa § 151 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

86. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

87. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

88. Podľa § 151 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku, trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

89. V konaní bola žalovaná plne úspešná a preto by jej prináležalo právo na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanej žiadne trovy nevznikli a tieto si ani neuplatnila, súd o jej trovách s poukazom na § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. nerozhodoval.

90. V konaní bol vo väčšom rozsahu neúspešný žalobca, ktorý si uplatnil právo na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na jeho neúspešnosť, súd o jeho trovách rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.